

Universitätsbibliothek Paderborn

**Canonicorvm Regvlarivm Ordinis S. Avgvstini Origines ac
Progressus, Per Italiam, Hispaniam, Galliam, Germaniam,
Belgium, aliasque orbis Christiani prouincias**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XXIV. Mareolensis Abbatia, In dioecesi Atrebateni, ordinis olim
Aroasiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11321

fuerunt, abundantia pietatis tuae restitue. Hancenus ex historia, quam ex monte S. Eligij accepi; sed imperfectam. Quare ut eum defectum aliunde suppleam; legitur in Chronico Atrebatenſi: *In vico Albiniaco est monasterium Canonicorum, videlicet Sancti Kiliani, qui Scotus fuisse traditur.* Huc etiam pertinere arbitror, quod in vita Sancti Faronis Meldorum Episcopi de Chileno legitur.

Porrò, inquit auctor, Chilenum Scotum, virum sanctum Faro ad Atrebatenſes misit, quos ille doctrina & illustribus miraculis ad Christum duxit. Sedente quandoque eodem Chileno ad mensam cum Farone, poculum vitreum è manibus pincerna excidens, confractum est. Cernens ea rem ministri animum perturbatum Chilenus, vultumque eius pallore perfusum, clam ei innuit ut fragmenta poculi ipsi praberet. Quae cum accepisset, fusis ad Dominum precibus, pro fragmentis, redintegratum poculum homini mōrenti restituit. Ita Molanus in Natalibus Sanctorum Belgij.

CAPUT XXIV.

MAREOLENSIS ABBATIA, IN
diœcesi Atrebatenſi, ordinis elim
Aroasiensis.

S. Bertilia Virgo, ex nobilissima Francorum prosapia, oriunda, adamata fuit à Guth-

à Guthlando quodam, qui virginī & genero-
sitate & diuitijs par videbatur. Cui ipsa forti-
ter reluctabatur; importunis tamen parētum
molestijs tandem cessit, & Guthlandum in
sponsum accepit: qui cùm ea in castitate &
omni sanctitate succreuit; quod meritis Bea-
tæ Virginis tributum non ambigitur. Erant
autē ambo religione clari, hospitalitate præ-
cipui, castitatis amatores feruentissimi. Beato
ergo Guthlando prius ab hac vita disceden-
te, & vt indubitanter tenetur, in paradisi de-
licijs collocato, S. Bertilia omnia sua patri-
monia diuersorum locorum monachis, Ca-
nonicis, & sanctimonialibus, sub chartarum
auctoritate, tradidit. Solum Mareolum re-
seruauit, in quo basilicam condidit, & aram
statuit in honorem S. Amandi. Adiecit &
cellulam basilicæ, in qua meritis & annis ma-
tura de hoc saeculo migravit. Venerabile au-
tem corpus in dicta Ecclesia est tumulatum;
& multi beneficia optata consecuti, virginis
nomen celebrarunt. Ob quæ Atrebates &
eorum vicini de ea in feretrum eleuanda, vt
publicè & solemniter inter sanctas venerare-
tur, Gerardo II. Episcopo suo suggesserunt.
Publicauit itaq; futuram eleuationem in die
Exaltationis S. Crucis: cumque per superue-
nientem infirmitatem impediretur, noluit
piam populi expectationē defraudare. Qua-
re vices suas quatuor commisit Abbatibus,
qui

qui eam eleuarunt anno 1181. Deinde 1128. cùm vas primum sacrilegi fures auro & argento denudassent, Petrus Abbas dignius vas præparauit; in quo Pontius, Episcopus Atrebatis, v 111. Idus Octobr. reliquias reposuit cum magna solemnitate. Ipse contulit indulgétias; & Magister Aſſo, Canonicus Atrebatis, sermonem ad populum faciebat. De quibus omnibus clarum est testimonium liber vitæ & eleuationis, iam olim cōscriptus. Scribitur de eadem virgine, ad primum Antistitem Gerardum, lib.2. Chronicus Cameraensis: *Est etiam in vico Maraculo, alias Mareolo, monasterium Canonicorum, vbi S. Bertilia qui-escit: que hoc ipsum suum predium S. Maria tradidit.* Intelligitur autē per S. Mariam, cathedralis Ecclesia Atrebatis. Mareolum enim est Episcopi Atrebatis; tenuem habēs Abbatiam Canonicorum ordinis S. Augustini in Ecclesia SS. Amandi & Bertiliæ.

Quo loco adhuc visuntur fossæ, in quibus Iulius Cæſar dicitur castra metatus. Sic ferè Molanus in Natalibus SS. Belgij.

Vixerunt autem in Mareolo Canonicī olim sacerdotes, quos ob liberiorem vitam, anno 1144. amouit Aluisus Episcopus Atrebatis. Regulares substituit, & Balduinū Balliolanum (qui furnis in Ecclesia S. Nicolai cum laude præfuerat) ipsis præfecit.

Fuit verò Mareolus olim vñā ex Abbatij^s refor-

reformatæ Congregationis Aroasiensis : de
qua suprà cap. 10. diximus.

CAPV T XXV.

MALONIENSE MONASTERIVM,
in diœcœsi Leodiensi, propè Namur-
cum.

S Bertuinus Episcopus ex Hibernia ve-
niēs in saltū, qui vulgò appellatur Mar-
lignia, condidit oratorium in villa Malonia,
ad Sabim, vulgò Sambram, in honorem sem-
per virginis Mariæ. Vbi diu Deo militās cur-
sum suū feliciter impleuit. Fuerat in Anglia
educatus in Monasterio, cui nomen est *Oth-
bellum*, & in eiusdem parochiæ Episcopum
vacante sede, assumptus. Sed diuina monitio-
ne Romam abijt, ibique duos annos solita-
rius exegit : deindè in Gallias ad Sambram
commigravit, vbi eruditionis siue radijs tene-
bras expulit peruersitatis. Cuius virtutes ad-
miratus Odoarius Princeps, Floreffæ resi-
dens, easdem Pipino commendauit, qui San-
cto viro villas quinque in voti sui proposi-
tum concessit. Ob quam donationem cum
quinque pingitur Ecclesijs. Quiescit propè
Namurcum, in ditione tamen & diœcœsi Leo-
diensi, in monasterio Canonicorum siue Cle-
ricorum veteris instituti Sancti Augustini,
quod Malonia dicitur ; vbi diu Domino mi-
litauit.